

अशूरत्वहृषवैकल्यादिगुणानां त्वद्वचोयुद्धनिवृत्तिपरं रोचते ननु वीराणामित्यर्थः ॥ शृण्वतांसादितमिदं त्वद्विधानामिति पाठे विह्वलत्वादिगुणानां त्वद्विधानां वचः शृ
ण्वतां इदं सादितं इदं शंभुः स्वप्राप्तं भवतीत्यर्थ इति तीर्थः ॥ ५ ॥ एवमादि ॥ पापिष्ठमंत्रैरयं राजानां शित इत्याह ॥ युद्ध इति ॥ युद्धे प्राप्तकाले सति कापुरुषैः कुत्सितैर्भीरुभिः
प्राक् मंत्रकाले प्रियवादिभिः अतएव तदाराजानमनुगच्छद्भिर्भवद्भिः एतद्राज्ञः सर्वकृत्यं नाशितमित्यर्थः ॥ ६ ॥ किं नाशितं तदाह ॥ राजशेषेति ॥ यदेवमतो राजा

विह्वलवानां त्वद्विद्वद्भीनां राज्ञां पंडितमानिनां ॥ रोचते त्वद्वचो नित्यं कथ्यमानं महोदर ॥ ५ ॥ युद्धे कापुरुषैर्नित्यं भवद्भिः प्रियवादिभिः ॥ रा
जानमनुगच्छद्भिः सर्वकृत्यं विनाशितं ॥ ६ ॥ राजशेषाकृतालंकाक्षीणः कोशो बलं हतं ॥ राजानमिममासाद्य सुहृच्चिह्नममित्रकं ॥ ७ ॥
एष निर्याम्य हं युद्धमुद्यतः शत्रुनिर्जये ॥ दुर्नयं भवतामघसमीकर्तुं महाहवे ॥ ८ ॥ एवमुक्तवतो वाक्यं कुंभकर्णस्य धीमतः ॥ प्रत्युवाच
ततो वाक्यं प्रहसन् राक्षसाधिपः ॥ ९ ॥ महोदरो यं रामात्तु परित्रस्तो न संशयः ॥ न हि रोचयते तात युद्धं युद्धविशारद ॥ १० ॥ कश्चिन्मे त्वत्स
मो नास्ति सौहृदेन बलेन च ॥ गच्छ शत्रुवधाय त्वं कुंभकर्णजयाय च ॥ ११ ॥ शयानः शत्रुनाशार्थं भवान्संबोधितो मया ॥ अयं हि कालः सु
महान् राक्षसानामरिंदम ॥ १२ ॥ संगच्छ शूलमादाय पाशहस्त इवांतकः ॥ वानरात्राजपुत्रो च भक्षयादित्य तेजसौ ॥ १३ ॥ समालो
क्य तु ते रूपं विद्रविष्यंति वानराः ॥ रामलक्ष्मणयोश्चापि हृदये प्रस्फुटिष्यतः ॥ १४ ॥ एवमुक्त्वा महातेजाः कुंभकर्णं महाबलं ॥ पुनर्जात
मिवात्मानं मेने राक्षसपुंगवः ॥ १५ ॥ कुंभकर्णबलाभिज्ञो जानंस्तस्य पराक्रमं ॥ बभूव मुदितो राजा शशांक इव निर्मलः ॥ १६ ॥

नमिममासाद्य सुहृच्चिह्नं सौहार्दप्रच्छादितं ॥ अमित्रकं मित्रकार्यकृतमिति शेषः ॥ ७ ॥ किं तथा प्रलापेन इदानीं युद्धस्यैव न्याय्यत्वात्तदेव करोमीत्याह ॥ एष इति ॥ यु
द्धं प्रत्युद्यतो हं ॥ शत्रुनिर्जये तन्निमित्तं निर्यामि ॥ भवतां दुर्मित्रिणां दुर्नयं दुर्मित्रमूलानर्थमाहवेन समीकर्तुं यामीत्यनुकर्षः ॥ ८ ॥ धीमत इति श्रुत्वेति शेषः ॥ ९ ॥ प्रहासाशयं त्वयमे
वाह महोदरो यमिति ॥ तातेत्युपलालने ॥ १० ॥ ११ ॥ अयं कालो युद्धगमनायेति शेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रस्फुटिष्यतः विदीर्णं भविष्यतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥